

Sygn. akt VIII K 45/17

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 6 października 2017 roku

Sąd Rejonowy w Bielsku Podlaskim Zamiejscowy VIII Wydział Karny w Siemiatyczach w składzie:

Przewodniczący: SSR Elżbieta Smoktunowicz

Protokolant: Tomasz Kalicki

po rozpoznaniu w dniach : 28 czerwca 2017 roku, 29 września 2017 roku sprawy:

T. W. s. J. i H. z domu S.

Urodzonemu w dniu (...) w Ł.,

oskarżonego o to, że:

w dniu 1 grudnia 2016 roku około godz. 15.50 w S. na ul. (...) prowadził samochód osobowy marki H. (...) o nr rej. (...) nie stosując się do decyzji nr (...) z dnia 30.08.2004 roku wydanej przez Starostwo Powiatowe w Ł. o cofnięciu uprawnień do kierowania pojazdami.

tj. o czyn z art. 180a kk

I. Oskarżonego T. W. uznaje za winnego popełnienia zarzuconego mu czynu i za to na podstawie art. 180a k.k. skazuje go na karę grzywny w wysokości 100 (sto) stawek dziennych przyjmując, iż jedna stawka dzienna grzywny równoważna jest kwocie 10 (dziesięć) złotych.

II. Przyznaje od Skarbu Państwa na rzecz adwokata M. K. wynagrodzenie w wysokości 516,60 złotych (pięćset szesnaście złotych sześćdziesiąt groszy) w tym vat w kwocie 96,60 złotych (dziewięćdziesiąt sześć złotych sześćdziesiąt groszy) tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego sprawowanego z urzędu.

III. Zwalnia oskarżonego od zapłaty kosztów sądowych, w tym od zapłaty kosztów zastępstwa procesowego, przejmując je na rzecz Skarbu Państwa.

VIII K 45/17

UZASADNIENIE

Na podstawie całokształtu materiału dowodowego zebranego w sprawie Sąd ustalił następujący stan faktyczny.

W dniu 1 grudnia 2016 roku służbę na terenie punktu kontrolno – obserwacyjnego na parkingu (...) przy ulicy (...) w S. pełnili funkcjonariusze policji : post. K. J. i sierż. M. U.. O godzinie 15.50 post. K. J. zatrzymał do kontroli samochód marki H. o nr rej. (...) kierowany przez T. W.. Podczas kontroli okazało się, że kierowca nie posiada przy sobie prawa jazdy. Post. K. J. po sprawdzeniu w systemie (...) stwierdził, że T. W. zostały cofnięte uprawnienia do kierowania pojazdami na podstawie decyzji nr (...) wydanej przez Starostę (...) w dniu 30 sierpnia 2004 roku.

Powyższych ustaleń faktycznych dokonano w oparciu o notatkę urzędową (k. 1), wyjaśnienia oskarżonego (k.8, 58) oraz w oparciu o pozostały materiał dowodowy zebrany w sprawie.

Oskarżony T. W. przyznał się do popełnienia zarzuconego mu czynu i wyjaśnił, że w dniu 1 grudnia 2016 roku jechał z S. do S., musiał kierować sam ponieważ nie miał go kto podwieźć, a musiał dojechać do S.. Oskarżony twierdził, że nie ma

pieniędzy aby wyrobić prawo jazdy w Polsce ale posiada on prawo jazdy wyrobione około 5 lat temu na Ukrainie i przez kilka ostatnich lat jeździł posługując się tym prawem jazdy i w Polsce podczas kontroli nie miał żadnego problemu, jakiś czas temu policjantka zabrała mu również te ukraińskie prawo jazdy i obecnie nie posiada on żadnego prawa jazdy.

Podczas rozprawy oskarżony dodał, że od czasu zabrania mu prawa jazdy ukraińskiego minęło tyle czasu, że musiał zdawać ponowny egzamin na prawo jazdy na Ukrainie, nie mógł od razu jechać na Ukrainę, minął rok czasu i zgodnie z przepisami na Ukrainie należy wyrobić nowe prawo jazdy. Oskarżony wyjaśnił ponadto, że w dniu 1 grudnia 2016 roku gdy zatrzymała go policja nie miał również przy sobie prawa jazdy ukraińskiego, nie posiadał tego prawa jazdy ponieważ musi zdawać ponownie egzamin.

Sąd zważył co następuje :

Treść wyjaśnień oskarżonego w ocenie Sądu w całości zasługuje na wiarę, znajdują one potwierdzenie w zgromadzonym materiale dowodowym, a w szczególności w treści notatki urzędowej i w treści decyzji o cofnięciu uprawnienia do kierowania pojazdami. Jednocześnie wyjaśnienia te tworzą wspólnie z powyższymi dowodami logiczną i spójną całość. Oskarżony nie kwestionował faktu, że podczas kontroli drogowej nie posiadał prawa jazdy twierdząc, że dopiero ma zamiar podjąć działania mające na celu uzyskanie uprawnienia do kierowania pojazdami.

Wyjaśnienia oskarżonego jednoznacznie świadczą, o tym że oskarżony w chwili kontroli drogowej nie dysponował żadnym dokumentem uprawniającym do kierowania pojazdami mechanicznymi.

Decyzja nr (...) z dnia 30 sierpnia 2004 roku wydana przez Starostę (...) stwierdza, że oskarżonemu T. W. zostały cofnięte uprawnienia do kierowania pojazdami.

W świetle więc zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego nie budzi wątpliwości, że oskarżony swoim zachowaniem wyczerpał znamiona przestępstwa z art. 180a kk. Oskarżony bowiem kierował pojazdem mechanicznym nie stosując się do decyzji właściwego organu o cofnięciu uprawnień do kierowania pojazdami.

Wymierzając oskarżonemu karę Sąd kierował się dyrektywami wymiaru kary określonymi w art. 53 § 1 i § 2 kk.

Zgodnie z art. 53 § 1 kk sąd wymierza karę według swojego uznania, w granicach przewidzianych przez ustawę, bacząc by jej dolegliwość nie przekraczała stopnia winy, uwzględniając stopień społecznej szkodliwości czynu oraz biorąc pod uwagę cele zapobiegawcze i wychowawcze, które ma osiągnąć w stosunku do skazanego. Z kolei § 2 wskazanego przepisu wskazuje, że wymierzając karę sąd uwzględnia w szczególności motywację i sposób zachowania się sprawcy, rodzaj i stopień naruszenia ciężących na sprawcy obowiązków, rodzaj i rozmiar ujemnych następstw przestępstwa, właściwości i warunki osobiste sprawcy, sposób życia przed popełnieniem przestępstwa i zachowanie po jego popełnieniu.

Mając na uwadze całość okoliczności wpływających na wymiar kary Sąd uznał, że kara grzywny w wysokości 100 stawek dziennych grzywny, przyjmując że jedna stawka dzienna grzywny równoważna jest kwocie 10 złotych jest adekwatna do stopnia zawinienia i będzie w wystarczającym stopniu dolegliwa, a jednocześnie taki wymiar kary jest niezbędny dla osiągnięcia jej celów przede wszystkim celu wychowawczego i zapobiegawczego. W przekonaniu Sądu taka kara jest w stanie zapobiec w przyszłości popełnianiu przestępstw przez oskarżonego.

O kosztach postępowania rozstrzygnięto w oparciu o art. 624 § 1 kpk.